

Arrest

nr. 269 231 van 2 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1987.

1.2. Op 18 november 2019 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 26 november 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 12 mei 2021 met nummer 254 453 wordt de verzoekende partij niet als vluchteling erkend en wordt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.3. Op 31 mei 2021 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in. Bij beslissing van 22 juli 2021 wordt dit verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de El Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren op X 1987 in X. U was niet politiek actief en kreeg nooit problemen met uw autoriteiten. U behaalde uw middelbare school diploma en werkte van 2007 tot oktober 2019 in de winkel [C.] in de calle [...] in Santo Tomas. U was de gérante in deze winkel van elektrische huishoudapparaten. U had vijf collega's die onder u werkten in het filiaal en een bazin, [B.], die op het hoofdkantoor werkte. U ging elke dag met uw eigen wagen naar het werk. U trouwde in 2009 met [R.J.S.C.] en woonde met hem samen in Santa Tecla, maar u bent niet meer samen met hem sinds 2015. U woonde van 2015 tot 16 oktober 2019 in de kolonie Quezaltepeque in Santa Tecla en woonde tot uw vertrek uit het land op 8 november nog enkele weken bij uw ouders in [...]in Mejicanos. U had na uw scheiding een nieuwe partner, [R. A.R.T.] die in [...] in Mejicanos woonde. Sinds juni 2018 vroegen bendeleden van de MS u bijna elke avond, als uw auto in uw kolonie Quezaltepeque parkeerde, om eten, sigaretten of een klein bedrag tussen de 3 en 5 dollar. U gaf hen deze kleine bijdrage telkens en kreeg daardoor verder geen problemen.

Op 15 september kwam een koppel in de winkel om een gsm te kopen. Ze spraken met uw collega's [F.] en [E.] en vroegen aan u waarom u zo voorzichtig was met de sleutels van de vitrinekast. Ze zeiden u dat u voorzichtig moest zijn, maar u begreep niet goed wat het betekende. Toen ze de winkel verlieten zag u dat de vitrinekast met de gsm's in geforceerd was en dat de sleutels weg waren. Op 20 september kwam een postero 10 dollar vragen aan een klant die net een wasmachine had gekocht in de winkel en toen de klant dat weigerde, probeerde de postero de wasmachine te stelen. U kwam tussen, waarop de postero u vertelde dat u een bemoeial was en dat het slecht zou gaan met u. Op 27 september 2019 om 11u45, toen u samen met uw collega [F.] een tv-scherm uit het magazijn naast de winkel ging halen, stapten twee bendeleden van de MS uit een auto. Een van hen haalde zijn vuurwapen uit en hij zei u dat u daar niet meer moest gaan werken omdat u niet had voldaan aan hun eis om producten af te geven. Het andere bendelid ging naar [F.] en zei dat ze moest stoppen met huilen. Op zaterdag 28 september had u 's ochtends een vergadering bij de winkel. Toen u aan het plein bij de winkel toekwam passeerde er een auto en ze schreeuwden u toe dat ze u zouden vermoorden. Toen u die avond rond 21u naar huis ging, volgde een grijze wagen u gedurende zo'n 20 minuten. De auto probeerde op u in te rijden en u van de weg te rijden, maar u kon de auto van u afschudden. Toen u thuis toekwam stonden de bendeleden, die gewoonlijk in uw kolonie aanwezig waren, aan de parking en ze zeiden dat ze al wisten dat u niet gewoon een winkelbediende was maar een verantwoordelijke, en dat ze geld wilden. Toen u ontkende dat u een winkelverantwoordelijke was, zeiden ze dat u moest meewerken of anders zou sterven. U liep door en belde thuis uw vriend op om u die avond nog te komen halen. De maandag daarop besprak u met uw bazin Brenda of u van filiaal kon veranderen, maar zij vertelde u dat u ofwel in dat filiaal moest blijven werken ofwel ontslag moest nemen. U diende op 1 oktober uw ontslag in en ging die dag ook klacht neerleggen bij de politie in San Salvador. Daarna werkte u nog 1 dag op 3 in de winkel en u ging niet meer met uw eigen wagen, maar werd afgezet.

Op 16 oktober was u met de auto van uw partner naar het werk gegaan om de inventaris van de winkel te doen. Toen u rond 21u terug naar huis ging werd u achtervolgd door een grijze auto die u van de weg reed. Twee mannen stapten uit de auto, sloegen u in het gezicht en zeiden dat u zou sterven omdat u een verrader was, hen informatie had gegeven en nooit had geluisterd naar hen. Ze trokken u uit uw wagen en namen u mee naar een plek enkele meters verderop waar het donker was. Ze betastten u en zeiden dat ze u zouden verkrachten voordat u zou sterven. Toen u een steen wilde nemen om uzelf te beschermen sloegen ze tegen uw ribben. Een van de mannen kreeg telefoon en zei dat ze u al hadden, waarop ze begonnen te roken. Ze lieten u los en liep naar uw auto, waar u een alarm kon laten afgaan. Een voorbijkomende auto stopte en u hebt om hulp gevraagd, waarop uw twee belagers wegliepen langs de andere kant. De politie kwam langs en u legde een getuigenis af, maar u moest nog eens terug gaan naar het politiekantoor in Santo Tomas de volgende dag, wat u echter niet deed omdat u niet meer durfde. Uw partner [R.] en uw broer kwamen u die avond ophalen en u bracht enkele dagen door in de woning van [R.], tot u introk bij uw ouders waar u zich in huis schuilhield tot uw vertrek. U reisde op 8 november 2019 via Spanje naar België, waar u de volgende dag toekwam. Op 18 november 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, identiteitskaart en geboorteakte met een kanttekening van uw huwelijk, een politieklacht, een loonuittreksel, uw ontslagbrief en het ontslagdocument opgesteld door uw bedrijf.

Op 26 november 2020 nam het CGVS in het kader van dit eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geoordeeld dat verschillende elementen de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met de bedreigingen en de poging tot verkrachting door bendeleden van de MS ondermijnen. Bijkomend werd vastgesteld dat het feit dat u sinds juni 2018 geregeld kleine bijdragen betaalde aan bendeleden wanneer u uw auto parkeerde zonder dat u daar verder ooit problemen door kreeg, onvoldoende ernstig is om te kunnen gewagen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd per arrest nr. 254 453 van 12 mei 2021. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 31 mei 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw huidige verzoek volhardt u in de motieven die u aanhaalde in het kader van uw vorige verzoek. U stelt dat uw moeder, vader en broer sinds mei 2021 bedreigd worden door het bendelid "Peche" die na zijn vrijlating terugkeerde naar de kolonie Mejicanos, alsook dat uw broer een keer door hem werd aangereden met een auto. U verklaart dat dit gebeurd omdat u nog "unfinished business" hebt met de bende. Verder voegt u nog toe dat uw moeder u in mei 2021 vertelde dat uw grootmoeder kanker heeft en dat u bezorgd bent over waar u na 30 augustus 2021 zal verblijven als u het opvangcentrum moet verlaten.

Om uw verklaringen te staven legt u een USB-stick neer met 4 foto's genomen door uw nicht [J.] in de [...] (van muurschilderingen, een politiewagen en een persoon met een pistool in zijn broekzak) en 4 audioberichten (van uw moeder waarop schoten te horen zijn, alsook van bendelid Peche die uw broer bedreigt).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet, namelijk dat een bendelid van de MS genaamd "Peche" terugkeerde naar de kolonie Mejicanos en uw familie sinds mei 2021 lastigvalt (Verklaring volgend verzoek, vraag 16), dient erop te worden gewezen dat het CGVS uw vorig verzoek afgewezen heeft wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde,

kan evenmin geloof gehecht worden aan het feit dat de bende nog "openstaande rekeningen te vereffenen" heeft en naar aanleiding daarvan bedreigingen aan uw ouders en broer uitte, alsook dat uw broer om die reden werd aangereden door een auto (Verklaring volgend verzoek, vraag 16). Dat uw moeder u in mei 2021 eveneens vertelde dat uw grootmoeder kanker heeft en dat u niet weet waar u moet wonen na 30 augustus 2021 wanneer u het centrum moet verlaten (Verklaring volgend verzoek, vraag 16) heeft geen betrekking op uw asielmotieven.

Met betrekking tot de nieuwe stukken die u aanbrengt, met name de foto's van uw nicht Josselyne van de Avenida Montreal alsook de 4 audiofragmenten ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat deze stukken de door u aangehaalde feiten evenmin kunnen aantonen. Er dient immers op gewezen te worden dat stavingstukken enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van waarschijnlijke en geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Wat betreft de foto's gemaakt door uw nicht in de Avenida Montreal van muurschilderingen, een pistool in iemands zak en een politieauto, dient opgemerkt dat u niet duidelijk maakt hoe deze rechtstreeks betrekking zouden hebben op uw persoonlijke asielmotieven. Betreffende de audiofragmenten van uw moeder waarop schoten te horen zijn en de bedreigingen aan uw broer dient vooreerst opgemerkt dat deze van slechte geluidskwaliteit zijn waardoor deze niet verstaanbaar zijn. Bovendien kunnen audiofragmenten gesolliciteerd zijn of gemakkelijk gemanipuleerd worden. Derhalve werpen deze stukken geen nieuw licht op de eerder gemaakte beoordeling.

Gelet op hetgeen voorafgaat, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De verzoekende partij stelt dat ze verklaard heeft dat haar problemen nog steeds actueel zijn, dat de bendeleden haar en haar familie nog steeds bedreigen, dat haar broer ondertussen vermist is en de politie niets onderneemt. De verzoekende partij wijst op de documenten die ze hieromtrent bijbrengt en geeft aan dat haar in het verleden verweten werd om onvoldoende documenten aangebracht te hebben om haar vrees voor haar leven in haar land van herkomst aan te tonen. Ze meent dat in de huidige procedure de verwerende partij deze documenten zonder meer naast zich legt. De verzoekende partij betoogt dat indien de verwerende partij de audiofragmenten niet voldoende duidelijk vond, ze haar had dienen te horen. Ze meent dat de verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan is.

3. Beoordeling

3.1. Juridisch kader

3.1.1. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1.

Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Dit artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van richtlijn 2013/32 geen verduidelijking van het begrip “nieuwe elementen of bevindingen” ter staving van een volgend verzoek bevat.

Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale wetsbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, Kühne en Heitz, par. 21).

In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak C- 921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elk fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward. Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of bevindingen in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, beperkt dient te blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd.

3.1.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.2. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.2.1. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming heeft de verzoekende partij verklaard dat zij haar land van herkomst, El Salvador, heeft verlaten omwille van problemen met de bende *Mara Salvatrucha* (MS) die zij als gerante in een winkel in Santo Tomas zou hebben gekend. In het arrest van 12 mei 2021 met nummer 254 453 oordeelt de Raad dat aan verzoeksters beweerde vlucht aanleiding geen geloof kan worden gehecht.

Naast voornoemde gebeurtenissen die haar ertoe zouden hebben aangezet haar land van herkomst te verlaten maakt verzoekster bij haar eerste verzoek om internationale nog melding van het feit dat zij sinds juni 2018 door bendeleden om eten, sigaretten of geld werd gevraagd telkens wanneer zij haar auto in haar colonia ging parkeren. Zij zou telkens op die vraag zijn ingegaan en daardoor verder geen problemen hebben gehad. Hieromtrent werd in voormeld arrest geoordeeld dat: *“Daargelaten de vraag of de door verzoekster aangehaalde afpersing door bendeleden van MS in haar colonia in Santa Tecla betrekking heeft op één van de criteria van het Verdrag van Genève, stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om als daden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in aanmerking te worden genomen. Verzoekster verklaarde dat zij vanaf juni 2018 tot haar vertrek eind 2019 door bendeleden werd aangesproken om geld, eten of sigaretten te geven telkens wanneer zij 's avonds terugkwam van haar werk en haar auto parkeerde. Zij zou telkens hebben gegeven wat de bendeleden haar vroegen en zo verdere problemen met hen hebben kunnen vermijden. Indien er geld gevraagd werd, betrof dit volgens verzoekster een bedrag tussen drie en vijf dollar. Haar gevraagd of zij dan nog voldoende financiële middelen had om goed te kunnen leven indien zij die bedragen en dingen moest afgeven, antwoordde verzoekster bevestigend en voegde zij hieraan toe dat zij een goede functie had (adm. doss., stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Verder verklaarde verzoekster dat zij duizend dollar verdiende met haar werk en bevestigde zij dat zij daar goed van kon leven (ibid., p. 7). Aldus blijkt niet uit verzoeksters verklaringen over haar persoonlijke situatie dat zij als gevolg van de afpersingspraktijken in haar woonwijk in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie is beland of, bij terugkeer, zou belanden waardoor zij onmogelijk kon of zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting. Bovendien is de Raad van oordeel dat in casu geen sprake is van systematische afpersing en dat verzoeksters situatie moet worden onderscheiden van gevallen van afpersing waarbij van betrokkene wordt verwacht dat hij of zij (onder doodsb bedreigingen) op gezette tijdstippen een bepaalde geldsom overmaakt aan de bende in ruil voor bescherming. Zelfs zo wordt aangenomen dat verzoekster gedurende verschillende jaren werd afgeperst door bendeleden die zij passeerde, is het in de gegeven omstandigheden niet aannemelijk dat de bendeleden achter haar aan zouden komen omwille van het loutere feit dat zij niet meer passeert in de straat waar zij zich ophouden, wat steeds de aanleiding zou zijn geweest om van haar geld te eisen. Bijkomend wijst de Raad er op dat verzoekster deze afpersingen niet heeft aangehaald als reden waarom zij uit El Salvador vertrokken is of er niet naar kan terugkeren, noch tijdens haar interview bij de DVZ (adm. doss., stuk 7, vragenlijst, vraag 3.5) noch bij de uiteenzetting van haar vluchtrelaas op het CGVS (adm. doss., stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-10).”*

3.2.2. In het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming stelt de verzoekende partij dat haar vader, moeder en broer sinds mei 2021 bedreigd worden door bendelid “Peche” die na zijn vrijlating terugkeerde naar de kolonie Mejicanos. Hij zou ook haar broer eenmaal aangereden hebben met een auto. Volgens de verzoekende partij is dit gebeurd omdat de verzoekende partij nog *“unfinished business”* met de bende had. Voorts brengt de verzoekende partij nog een USB-stick bij met vier foto's die door haar nicht J. genomen werden. Ook legt de verzoekende partij vier audiobberichten neer van haar moeder waarop schoten te horen zijn, alsook van bendelid Peche die verzoeksters broer bedreigd heeft.

3.2.3. De verzoekende partij kan geenszins gevolgd worden waar zij betoogt dat de verwerende partij in het kader van haar volgend verzoek uitsluitend een niet-ontvankelijkheidsbeslissing heeft genomen omdat haar vorig verzoek reeds was afgewezen. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de nieuwe stukken en verklaringen die de verzoekende partij aanbracht in het kader van haar huidig volgend beschermingsverzoek. De verwerende partij heeft deze zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Voorts is het een evidentie dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van de verzoekende partij spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Hij heeft aldus wel degelijk een onderzoek gevoerd naar de door verzoekster bijgebrachte nieuwe stukken en bijkomende verklaringen. Daarbij komt hij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

3.2.4. In het bijzonder oordeelt de commissaris-generaal terdege dat de verschillende verklaringen die de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek aflegt, louter in het verlengde liggen van de

vluchtmotieven die zij reeds in het verleden heeft aangehaald en die door de commissaris-generaal en de Raad ongeloofwaardig werden bevonden. De commissaris-generaal stelt hierbij terecht dat *“Aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde, kan evenmin geloof gehecht worden aan het feit dat de bende nog “openstaande rekeningen te vereffenen” heeft en naar aanleiding daarvan bedreigingen aan uw ouders en broer uitte, alsook dat uw broer om die reden werd aangereden door een auto (Verklaring volgend verzoek, vraag 16). Dat uw moeder u in mei 2021 eveneens vertelde dat uw grootmoeder kanker heeft en dat u niet weet waar u moet wonen na 30 augustus 2021 wanneer u het centrum moet verlaten (Verklaring volgend verzoek, vraag 16) heeft geen betrekking op uw asielmotieven.”*

Wat betreft de door haar bij het CGVS voorgelegde stukken, wordt niet betwist dat het hier om nieuwe elementen gaat, met name elementen die niet werden onderzocht in het kader van het op het vorige beschermingsverzoek genomen besluit en waarop dat besluit niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). Evenwel blijkt niet dat deze stukken de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

De vier foto's die de verzoekende partij bijbrengt, namelijk twee foto's van muurschilderingen, een foto van een agent in een politowagen en een foto van een wapen in iemands broekzak, zijn nietszeggend. Ze kunnen door eender wie zijn genomen en er is niets op de foto's dat toelaat aan te nemen dat deze persoon “Peché” is of dat de foto's in de Avenida M. in El Salvador genomen werden. Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven dat: *“u niet duidelijk maakt hoe deze rechtstreeks betrekking zouden hebben op uw persoonlijke asielmotieven.”* Dit motief van de bestreden beslissing laat de verzoekende partij ongemoeid in haar verzoekschrift. In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat de verwerende partij haar diende te horen indien ze de audiofragmenten niet goed verstond. Verzoekster laat echt na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze dit tot een andere beslissing geleid zou hebben, nu in de bestreden beslissing tevens op goede gronden wordt gemotiveerd dat: *“Bovendien kunnen audiofragmenten gesolliciteerd zijn of gemakkelijk gemanipuleerd worden.”* Bijgevolg kan aan deze audiofragmenten slechts een beperkte bewijswaarde toegekend worden.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, kunnen de voorgelegde documenten dan ook niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. In het kader van haar eerste beschermingsverzoek werd uitgebreid vastgesteld dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot de problemen die zij als gerante in een winkel in Santo gekend zou hebben iedere positieve overtuigingskracht ontberen. Met betrekking tot het gegeven dat ze sinds juni 2018 door bendeleden om eten, sigaretten of geld werd gevraagd telkens wanneer zij haar auto in haar colonia ging parkeren heeft de Raad reeds uiteengezet dat zij door deze afpersingspraktijken in haar woonwijk niet in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie is beland of, bij terugkeer, zou belanden waardoor zij onmogelijk kon of zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting. Bovendien heeft de Raad toen reeds uiteengezet dat er in casu geen sprake is van systematische afpersing. Gelet op deze gedane vaststellingen over haar eerste beschermingsverzoek en gelet op voorgaande bevindingen inzake de inhoud en de zeer beperkte bewijskracht van de documenten die zij voorlegt in het kader van haar tweede beschermingsverzoek, zijn deze documenten, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoeksters verklaringen, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de geloofwaardigheid van verzoeksters vluchtrelaas.

In het licht van de omstandige en pertinente in de bestreden beslissing opgenomen motieven, is de kritiek in voorliggend verzoekschrift als zou de verwerende partij onvoldoende onderzoek hebben verricht naar de door verzoekster voorgelegde nieuwe elementen, niet dienstig

3.2.5. Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven ongemoeid laat: *“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende*

lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen." De voormelde motieven vinden steun in de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

3.2.6. Naast haar vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, maakt de verzoekende partij ook in het kader van haar huidig verzoek geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit een redelijke waarschijnlijkheid blijkt voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar haar land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade door benedeleden.

3.2.7. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt verzoekster dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict dat aanleiding geeft tot willekeurig geweld.

De Raad herinnerde er in het kader van het eerste beschermingsverzoek bij arrest met nummer 255 676 aan dat *"enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43)." De Raad oordeelde verder dat bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.*

Na zorgvuldige lezing van de beschikbare, geactualiseerde informatie in het rechtsplegingsdossier, dringt eenzelfde conclusie zich op. Er wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waar de bendes zich schuldig aan maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *"most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons"* en *"In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise."* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *"An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador"* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *"highly targeted and individualized"* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de

COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus “El Salvador: Veiligheidssituatie” van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. De algemene veiligheidssituatie die verzoeksters woonplaats Mejicanos kenmerkt, is op zich niet voldoende om in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Zulks moet ook hier *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. Naast het vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, maakt verzoekster geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer zal worden vervolgd of gevisieerd door bendeleden. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoeksters geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. Bijgevolg moet niet worden onderzocht of er elementen zijn die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in hoofde van verzoekers verhogen.

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

3.2.8. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

3.2.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

M. RYCKASEYS